

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نیکولای بابکین (Nikolay Bobkin)

برگردان از: ا. م. شیری

۱۸ فیبروری ۲۰۱۸

جنگ افغانستان، طولانی‌ترین جنگ در تاریخ امریکا

رندال شرایور معاون وزیر دفاع در مسأله امنیت منطقه آسیا و اقیانوس آرام طی سخنرانی ۶ فیبروری خود در مقابل کمیسیون امور خارجی مجلس سنا اظهار داشت، که هزینه ایالات متحده امریکا در جنگ افغانستان در سال ۲۰۱۸، ۴۵ میلیارد دالر خواهد بود. دستیار رئیس پنتاگون نتوانست جزئیات هزینه را توضیح دهد. تردید سناتور ها به درخواست دولت ترمپ به این میزان بودجه برای پایان دادن به جنگ افغانستان که از ۱۷ سال پیش شروع شده، اتفاقی نبود.

به عنوان مثال، سناتور راند پل تصریح نمود، که میلیارد ها "بسادگی به چاله ریخته می‌شود"، اما افغان ها تاکنون نمی‌توانند "از خود دفاع کنند". راند پل اضافه کرد: "من فکر می‌کنم... امنیت ملی ما در واقعیت امر به تناسب این که که ما در آنجا چگونه هزینه می‌کنیم و به ماندن مان ادامه می‌دهیم، خطرناکتر می‌شود... ما [در افغانستان] در وضعیت غیرممکن قرار گرفته‌ایم".

در هر صورت، در کنگره امریکا درک نمی‌کنند که مبلغ بودجه درخواستی دولت در رابطه با افغانستان با تحقق "استراتژی جدید" اعلام شده از سوی رئیس جمهور ترمپ در ماه اگست سال گذشته چه نسبتی دارد. نظرات اظهار شده در کمیسیون بین‌المللی [مجلس] سنا ناامیدی های رو به رشد از نتایج حضور چندین ساله امریکا در افغانستان را انعکاس می‌دهد.

سناتور جوزف مرکلی می‌پرسد، چرا "طالبان" اکنون از زمانی که امریکائی‌ها در سال ۲۰۰۱ به این کشور حمله کردند، اراضی بیشتری را کنترل می‌کند؟ این یک سؤال بحق است. چرا؟ شاید به این دلیل که "میلیاردها به چاله ریخته می‌شود"؟

به باور جوزف مرکلی، امتناع دونالد ترمپ از مذاکره با طالبان با خواست پایان جنگ انطباق ندارد. حتی باب کراکر جمهوری‌خواه، رئیس کمیسیون امور بین‌الملل مجلس سنا، متمایل به دولت، با استناد به میزان بالای تلفات نیروهای امنیتی، گسترش فساد در افغانستان و وابستگی این کشور به کمک‌های خارجی به مسأله افغانستان با شک و تردید می‌نگرد.

جون سالیوان، معاون وزیر خارجه نیز که در جلسه استماع سنا حضور داشت، ضمن تأیید این واقعیت که این طولانی‌ترین جنگ در تاریخ امریکاست، فقدان جایگزین‌های نظامی برای حل و فصل مناقشه افغانستان را رد نکرد. به

رغم این، بر ضرورت ادامه دفاع از منافع امنیتی امریکا در افغانستان تأکید نمود. بنا به اظهارات وی، ایالات متحده امریکا از دولت افغانستان در مبارزه با طالبان پشتیبانی می‌کند. با این حال، جون سالیوان به عنوان مسؤل ستراتیژی جدید کاخ سفید در رابطه با افغانستان نتوانست ارزیابی خود از تعداد مخالفان مسلح کابل را ارائه دهد. همچنین، معلوم شد که **شرایور**، معاون وزیر دفاع نیز اطلاع ندارد که در حال حاضر چه تعداد از شبه‌نظامیان "طالبان" به عملیات نظامی علیه نیروهای دولتی دست می‌زنند. با این وجود، این جماعت "ستراتیژی جدید" در افغانستان را تدوین می‌کنند. مقامات رسمی امریکا آشکارا نمی‌خواهند توجه قانونگذاران را به واقعیت امر جلب کنند. در همین حال، کاخ سفید از ارزیابی فرمانده نیروهای امریکائی در افغانستان، جنرال **جون نیکلسون** که معترف است "هیچ راهی برای خروج از این مناقشه وجود ندارد"، آگاه است. به گفته جنرال، پس از کاهش تعداد نیروهای مسلح خارجی در افغانستان "جای خالی آنها را دشمن پر کرد".

امروز امریکائی‌ها حتی در کابل احساس امنیت نمی‌کنند. امواج بزرگ حملات تروریستی شورشیان پایتخت را به لرزه در آورده است. کابل به حدی خطرناک است، که دیپلمات‌ها و سربازان امریکائی از حرکت در راه‌ها منع شده‌اند. آن‌ها مجبورند برای طی دو مایل فاصله فرودگاه تا قرارگاه امریکا از بالگرد استفاده کنند. پس از همه این سال‌ها، پس از صرف تریلیون‌ها دالر و ۲۴۰۰ کشته در افغانستان، امریکائی‌ها در کابل به محاصره درآمده‌اند، ولی "طالبان" تقریباً نیمی از کشور را کنترل می‌کند.

در همین حال مأموران دولت امریکا به بزک کردن اوضاع با عبارات کهنه و بی‌مایه ادامه می‌دهند. ستراتیژی افغانی به اصطلاح جدید ترمپ هیچ چیز تازه‌ای در بر ندارد.

دیدگاه **رابرت مالی**، رئیس و مدیر کل گروه بحران بین‌المللی را مورد بررسی قرار می‌دهیم. نقطه‌نظرات او سزاوار توجه است. او در سال‌های ۲۰۱۵-۲۰۱۶ در مقام دستیار مخصوص رئیس جمهور امریکا و هماهنگ‌کننده سیاست کاخ سفید در خاورمیانه، شمال افریقا و خلیج فارس خدمت می‌کرد. **مالی** عقیده دارد، که در سال ۲۰۱۸ جنگ در افغانستان گسترش خواهد یافت. ستراتیژی جدید امریکا در افغانستان عبارت است از تشدید مبارزه با "طالبان"، اعزام نیروهای نظامی باز هم بیشتر، بمبارانهای هوایی هر چه گسترده‌تر، انجام عملیات تهاجمی در مقیاس بسیار بزرگ به واسطه نیروی زمینی ارتش افغانستان.

ستراتیژی ترمپ منحصراً نظامی است. این گزینه در واقع ادامه سیاست دولت اوباما می‌باشد که بر حل مناقشه افغانستان از طریق نظامی تأکید می‌کرد. امریکا اکنون در افغانستان در حدود ۱۴ هزار نفر نیرو دارد و تصمیم گرفته برای تقویت واحدهای ارتش خود ۳ هزار نظامی دیگر به این کشور اعزام نماید. این تصمیم امریکا نمی‌تواند دلیلی برای باور به این باشد که طالبان که از سال ۲۰۰۱ به مبارزه مشغول است و حتی در شرایط حضور ۱۰۰ هزار نظامی امریکائی در افغانستان توان رزمی خود را حفظ کرد، در زیر فشار چنین نیروئی تکان بخورد.

ایده انجام عملیات تهاجمی گسترده توسط واحدهای نیروی زمینی ارتش افغانستان دارای نقص آشکار است. در افغانستان جبهه دائمی وجود ندارد. شورشیان با تکیه بر حمایت جمعیت بومی به مبارزه مسلحانه ادامه می‌دهند. پشتیبانی امریکا شاید بتواند روحیه سربازان افغان را به طور موقت بالا ببرد، اما نمی‌تواند باعث تغییر در روند جنگ بشود. هدف واشینگتن عبارت است از تداوم حضور نظامی امریکا در افغانستان، نه ایجاد شرایط امن برای زندگی این کشور. آنچه که به گسترش بمبارانهای هوایی گسترده امریکا مربوط می‌شود، این است که این بخش ستراتیژی امریکا، البته، قابل اجراء است. امریکائی‌ها حملات هوایی بر "طالبان" را مدام گسترش می‌دهند. مثلاً، ۶ فیروزی بمب‌افکن‌های ستراتیژیک ب-۵۲، توسط بمب هدایت‌شونده ۲۴ بار مواضع طالبانی‌ها را بمباران کردند. این حملات هوایی را

پنتاگون بی‌سابقه نامید. در این حملات "وسایط نقلیه سرقتی از ارتش ملی افغانستان" هدف قرار گرفت. در ضمن، شواهد زیادی دال بر این وجود دارد، که دسته‌های "طالبان" امروز بسیار بهتر و بیشتر از زمان آغاز حمله آمریکا به افغانستان تسلیح و تجهیز شده‌اند.

و در خاتمه در باره چند رقم مرتبط با بودجه افغانستان آمریکا در سال ۲۰۱۸: از گزارش معاون وزیر دفاع به کنگره چنین استنباط می‌شود، که هزینه سالانه نگهداری هر سرباز امریکائی در خاک افغانستان به ۵-۶ میلیون دالر بالغ می‌شود. اما جمع کل کمک مالی به کابل به ۷۸۰ میلیون دالر نمی‌رسد. با توجه به این شکل توزیع بودجه، صحبت از چشم‌پوشی آمریکا از راه حل نظامی معضل افغانستان بی‌مورد است.

بی‌نوشت

اغلب مفسران و تحلیلگران، از جمله همین پروفیسور نیکولای بابکین، اگر چه اخبار و اطلاعات منتشره را با دقت مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهند و ارقام و آمارها را بدرستی یادآور می‌شوند، اما، کمتر به ریشه و منشای مسائل، مشکلات و حوادث می‌پردازند. مثلاً، جنگ ایالات متحده آمریکا علیه افغانستان بی‌دفاع که به دنبال حادثه خودساخته ۱۱ سپتمبر نیویورک و واشینگتن تحت پوشش مبارزه با همان تروریسم خودساخته آمریکا شروع شد، دو دلیل عمده داشت:

۱- اشغال افغانستان در اصل بنا به سفارش سلاطین جهانی مواد مخدر به عنوان نزدیکترین متحد بزرگترین بانکهای جهان که خود آنها نیز تحت تابعیت دولت در سایه می‌باشند، به منظور اختصاص افغانستان به مرکز کشت و تولید بخش اصلی مواد مخدر جهان صورت گرفت؛

۲- تلاش برای حضور نظامی دائمی آمریکا در افغانستان با هدف مداخله و ایجاد بی‌ثباتی و ناامنی در کشورهای همجوار افغانستان، از جمله، ایران، چین، روسیه.

تدوین "ستراتژی جدید" برای افغانستان و تخصیص بودجه‌های کلان برای مبارزه با طالبان و تروریسم و امثالهم فقط مصرف تبلیغاتی دارد.

مترجم

در همین رابطه، رجوع شود به پیوندهای زیر:

مافیای جهانی مواد مخدر و بانکها (در دو بخش)

بخش اول:

<http://eb1384.wordpress.com/2013/03/18/>

بخش دوم:

<http://www.ayenda.org/Mafiae%20Jahani%20Mawad%20Mokhader%20wa%20Bank%20ha/>

[E.Shiri\).pdf](#)

۲۸ بهمن ۱۳۹۶

[https://www.fondsk.ru/news/2018/02/08/afganistan-samaja-dlinnaja-vojna-v-istorii-ameriki-](https://www.fondsk.ru/news/2018/02/08/afganistan-samaja-dlinnaja-vojna-v-istorii-ameriki-45568.html)

[45568.html](#)